

MAHREMİYET EĞİTİMİ

Anne babaların en zorlandığı konulardan biridir mahremiyet eğitimi... Çocuğa hangi yaşta nasıl bir eğitim verilmelidir ki, duygu dünyası zarara uğramasın diye bir mücadele içindedir pek çok anne baba... Vaktinden önce verilen bilgiler çocuğa ağır gelebileceği gibi; çocuğun yaşı geçtiği halde yeterince bilgi sahibi olmaması da ayrı bir sorundur... Mahremiyet eğitimi, geri dönüşü kolay olmayan, hata kabul etmeyen bir eğitimidir. Çünkü mahremiyet eğitimi “duygusal yapılanma” sağlayan bir eğitimidir ve kişilik gelişiminin temelini oluşturur. Kişi mahremiyet eğitimi ile duygularını “anlamlandırır” ve onları “yönetmeyi” öğrenir... Bu yönüyle mahremiyet eğitimi “duyguların yönetimi” eğitimidir. Çocukta mahremiyet eğitimi ne kadar eksik ise, duyguların yönetimi o denli zorlaşır... Mahremiyet eğitimi aynı zamanda “davranışların bir düzen içinde olması” eğitimidir... Zira davranışların kökeni duygulardır, duygularını yönetebilen kişi davranışlarını da yönetebilir... Davranışların yönetilebilmesi, kişide bir “estetik” beden dilini oluşturur... Estetik bir vücut diline sahip olmak, çocukluk döneminde kazanılabilecek en güzel yetenektir... Zira estetik bir beden, aynı zamanda zarafet ve nezaketi de beraberinde getirir.

Mahremiyet eğitiminden yoksun kalan çocukların en belirgin özelliği, nezaket ve zarafet sahibi olamamalarıdır. Böylesi kişiler genelde davranışta kaba, gürültücü, çevresine zarar veren, ikili ilişkilerde sınır tanımayan rahatsız edici özelliklerdedir... O yüzden mahremiyet eğitimi salt bir “cinsellik eğitimi” değil, sonucu itibari ile “nezaket ve zarafet” eğitimidir. Bir başka deyişle mahremiyet eğitimi bir “saygınlık” eğitimidir. Sınırlarını bilip, “insana saygın davranmayı içtenleştirme” eğitimidir... Ve kendi saygınlığını koruyabilme becerisini elde ettiği bir eğitimidir... Saygınlık, sadece insan ilişkilerinde değil, kişinin eşya ile ilişkilerinde saygınlığın adıdır... Mahremiyet eğitiminin kişilik yapılanmasındaki bir diğer önemli rolü, çocuğun duygu dünyasını zarara uğratmadan cinsel bilgi edinmesini sağlamasıdır. Bu yanı itibari ile toplumumuzda oldukça yaygın bir yanlış anlaşılmanın da altını çizmekte fayda var... Zira birçok kişi, mahremiyet eğitimini kız ve erkek çocuklarının birbirinden ayırt edilmesi, kızların eve kapatılıp kimse ile görüşürülmemesi, cinsel yanlış davranışlar içinde bulunacağı endişesi ile, baskı ve zorlamalar ile çocuğu bu olası yanlıştan sakındırılması olduğu yanılgısı içindedir... Hâlbuki mahremiyet eğitimi, kişiyi korku ile belli davranışlardan sakındırma eğitimi değil, “sakınılacak davranışların duygularını yönetebilme becerisi kazandırma” eğitimidir... Bir başka deyişle çocuğun adım adım “kendini yönetebilme yeteneği kazandırma” eğitimidir.

İYİ DOKUNUŞ

İYİ DOKUNUŞLAR
MUTLU VE GÜVENDE
HİSSETMEMİZİ
SAĞLAR

AILEMİZİN SARILMASI

ANNE YADA BABANIN
SANA BANYO
YAPTIRMASI

HASTA OLDUĞUNDA YANINDA
ANNE YADA BABAN VARKEN
DOKTORUNUN SANA
DOKUNMASI

KÖTÜ DOKUNUŞ

BİRİ SENİN ÖZEL BÖLGELERİNE
DOKUNUYORSA VE
BUNUN BİR SIR OLDUĞUNU
SÖYLÜYORSA

BU KÖTÜ DOKUNUŞTUR!

BİRİ SENİN
ÖZEL BÖLGELERİNE
DOKUNURSA

'HAYIR'

DİYE BAĞIR
VE
UZAKLAŞ!

**HEMEN BİR BÜYÜĞÜNE
YAŞADIKLARINI ANLAT
VE YARDIM İSTE!**

**ANNEN-BABAN
ÖĞRETMENLERİN
POLİS ABLA VE ABİLER
DOKTORLAR
VE BİZLER
SENİ KORUMAK İÇİN
VARIZ!**

**BİZLER
SENİ KORUMAK
İÇİN ÇALIŞAN
'MAVİ KELEBEKLER'İZ**

SEN DE ŞİMDİ
BİR "MAVİ TIRTIL" SIN
BÜYÜYÜP KELEBEK
OLDUĞUNDA
TIRTILLARI
KORUYACAĞSIN!

cocuk.ucim.org.tr

Mahremiyet eğitimi çocuğu bir kalıba sıkıştırmak değildir, ona insan olmaktan kaynaklanan değerlilik hissini hissettirerek bir "incelik ve kendi saygınlığını kazandırma" eğitimidir. Çünkü ancak kendi dünyasında saygınlık kazanan, kendini hanımefendi-beyefendi gibi hisseden bir çocuk bu güvenle saygısız bir davranış karşısında tepkisini ortaya koyabilir ve kendi bedenini de koruyabilir. Mesela anne-babası tarafından nazik davranılmış, öpülmek istendiğinde dahi kendinden izin alınmış, yapacağı bir şey tarif edilirken "istersen" kelimesi kullanılarak kendisine nezaketle hitap edilmiş, eli sakince tutulmuş ve bu saygınlıkla yetişmiş olan bir çocuk, sosyal yaşamda kendisini taciz edebilecek, zarara uğratabilecek biriyle karşılaştığında, bir şeylerin yolunda gitmediğini fark eder. Aslında çocuk tacize uğrayacağını bilmez, ancak duygusal sensörleri sayesinde kendisine anne babasının davrandığı gibi saygınca davranılmadığını anlar ve içsel bir tepki göstererek, ağlar, bağırır, çırpırır. Duygusal sensörler duyguların niteliğini algılayan bir araçtır ve iyi olmayan hisleri algıladığında içsel bir tepki oluşturarak çocuğun kendini korunaklı kılmasını sağlar. İşte anne babaların gösterdiği saygın ve nazik davranışlar çocukta duygusal sensörlerin gelişmesini sağlayarak mahremiyet hissini oluşturur.

Adem GÜNEŞ- Mahremiyet Eğitimi Kitabından